

16.	P	Kornelij, Ciprijan, muč.	Otoče	17.30	† Barico Šmit
17.	T	Robert Belarmin, škof	Kamna Gorica	17.30 18.00	† Vido Soklič, obl. sestanek za ŽPS in GS maše v fari ne bo
18.	S	Jožef Kupertinski			
19.	Č	Januarij, škof	Dobrava	17.30	po namenu
20.	P	Korejski mučenci	Kamna Gorica	17.30	†† Bernardove
21.	S	Matej, apostol evangelist	Dobrava Dobrava	11.00 17.00	poroka Jurija in Eve za farane
22.	N	SLOMSKOVA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	† Stanislavo Šlibar
23.	P	p. Pij. redovnik	Otoče	17.30	po namenu
24.	T	Anton Martin Slomšek , škof	Kamna Gorica	17.30	† Mileno Bajželj
25.	S	Sergij, menih	Kamna Gorica	17.30	† Jakoba Eržena
26.	Č	Kozma in Damijan, muč.			maše v fari ne bo
27.	P	Vincencij Pavelski	Kamna Gorica	17.30	po namenu
28.	S	Japonski mučenci	Dobrava	17.00	†† Boštjana in Minko Resman
29.	N	26. NEDELJA MED LETOM nadangeli	Kamna Gorica	8.00	† Viko Štern, 30. dan

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Mladi, včasih se sprašujete, čemu verovati in v čem so koristi vere. Ali pa, če Bog sploh obstaja in, ali naj mu zaupate? Pri birmi ste bili maziljeni z oljem sv. krizme. Kakšen pomen je to imelo? Kako vam to pomaga pri odkrivanju svoje karizme in svojega poslanstva? Zakaj On? Vabim vas v Stično mladih, kjer boste srečali mnogo mladih z enakimi vprašanji, pa tudi tiste, ki bodo na vaša vprašanja znali odgovarjati.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 19. (od 15. 9. do 29. 9. 2024)

43. FESTIVAL STIČNA MLADIH 21. 9. 2024

Enodnevni festival katoliških mladih poteka že od leta 1981. Običajno se zbere več tisoč mladih na enem mestu (lani jih je bilo več kot 4300), ekipa Stične mladih pa jih želi spodbuditi, da se vprašajo, zakaj bi verovali v Boga.

V programu Stične mladih so redno izobraževalne vsebine, glasbeni gostje, športni program in slavljenje Boga.

Ta tradicionalni festival Stična mladih se bo letos odvil v soboto, 21. septembra v cistercijanskem samostanu Stična na Dolenjskem. Tudi letos bo mladim ponudil izkušnjo vere, številne delavnice, bogat glasbeni in športni program ter možnost za druženje.

Geslo letošnje Stične mladih je 'Zakaj On?' Z njim želimo spodbuditi mlade, da osmislijo svojo vero. V obdobju, ko je marsikateremu mlademu kristjanu težko stati za svojo vero in vztrajati v njej, se želimo vrniti v bistvo in poiskati razloge, zakaj izbrati Boga. Ustvarjalci letošnjega festivala vsebino festivala oblikujejo na podlagi svetopisemskega odlomka iz knjige preroka Jeremija (Jer 29,11-14), v katerem Bog obljublja, da se bo pustil najti vsem, ki ga iščejo: "Vem za načrte, ki jih imam z vami, govori Gospod: načrte blaginje in ne nesreče, da vam dam prihodnost in upanje. Klicali me boste in prihajali molit k meni in vas bom uslišal. Iskali me boste in me boste našli. Ko me boste iskali z vsem srcem, se vseh narodov in iz vseh krajev, kamor sem vas izgnal, govori Gospod. Pripeljal vas bom nazaj v kraj, od koder sem vas odpeljal v izgnanstvo."

Vse aktualne informacije v povezavi z izvedbo srečanja so objavljene na spletni strani Stične mladih ter njenih družbenih omrežjih. Iz naše radovljiške dekanije se bosta v Stično odpeljala dva avtobusa. Če želite iti zraven, se čimprej prijavite na prijavnico, ki jo dobite na naši spletni strani. Pridite, ne bo vam žal!

papež Francišek: ZNATI POSLUŠATI SRCE iz katehez o razločevanju

Ko je ranjeni Ignacij ležal doma, nikakor ni mislil na Boga ali kako bi preoblikoval svoje življenje. Do svoje prve izkušnje o Bogu je prišel tako, da je poslušal lastno srce, ki mu je pokazalo zanimiv preokret: stvari, ki jih je imel prej za privlačne, ga puščajo v razočaranju, a v drugih, manj sijajnih, zazna mir, ki traja še naprej. Tudi mi imamo to izkušnjo. Pogosto začnemo misliti na nekaj in ostanemo pri tem, a nato smo razočarani. Ko pa storimo dobro delo, ko napravimo nekaj dobrega in začutimo nekaj osrečujočega, nam pride dobra misel in nas osreči, nekaj radostnega, to je povsem osebna izkušnja. On, Ignacij, je prišel do prve izkušnje o Bogu, ko je poslušal svoje srce, ki mu je pokazalo

zanimiv preokret. Iz tega se moramo naučiti: poslušati svoje srce, da bi spoznali, kaj se dogaja, do kakšnega sklepa moramo priti. Da bi presodili kakšen pojav, je treba poslušati svoje srce. Mi poslušamo televizijo, radio, telefonček, mojstri smo v poslušanju, a vprašam te: ali znaš poslušati svoje srce? Ali se zaustaviš, da se vprašaš: »Kako je pravzaprav z mojim srcem? Je zadovoljno, je žalostno, česa išče?« Da bi se odločili za kaj lepega, je treba poslušati svoje srce.

V temeljih duhovnih dvomov in kriz v poklicu je neredko nezadosten dialog med duhovnim življenjem in našo človeško, spoznavno in *afektivno* dimenzijo.

Pozabljanje Božje navzočnosti v lastnem življenju gre skupaj z nepoznavanjem samega sebe – nepoznavanje Boga je nepoznavanje sebe -, z nepoznavanjem značilnosti naše osebnosti in naših najglobljih želja.

Poznati samega sebe ni težko, a je utrudljivo: zahteva *potrpežljivo delo izkopavanja po notranjosti*. Zahteva zmožnost, da se zaustavimo, da »izključimo avtomatičnega pilota«, da si pridobimo zavest o lastnem načinu delovanja, o čustvih, ki so v nas, o tekočih mislih, ki nas pogojujejo, pogosto ne da bi se tega zavedali. Zahteva tudi, da razlikujemo med čustvi in drugimi zmožnostmi. »Čutim« ni isto kot »sem prepričan«; »čutim, da bi« ni isto kot »hočem«. Tako pridemo do tega, da si priznamo, da je pogled, ki ga imamo o samih sebi in o resničnosti, včasih nekoliko izkrivljen. To spoznati je prava milost! Mnogokrat se namreč utegne zgoditi, da napačna prepričanja glede resničnosti, ki temeljijo na izkušnjah iz preteklosti, močno vplivajo na nas in s tem omejujejo našo svobodo, da bi se podali v tisto, kar resnično velja v življenju...

Zato je, dragi bratje in sestre, pomembno, da se poznamo, da poznamo gesla (le password) našega srca, to, na kar smo bolj občutljivi, da bi se ubranili pred tistim, ki prihaja s prepričljivimi besedami, da bi manipuliral z nami, a tudi zato, da bi prepoznali, kaj je v resnici za nas pomembno, tako da to razlikujemo od tistega, kar je trenutno v modi, ali od

vpadljivih in plitvih sloganov...

Pri tem nam *pomaga izpraševanje vesti*, a ne mislim na tisto izpraševanje vesti, ki ga vsi opravimo, ko gremo k spovedi, nikakor ne. To je: »Grešil sem v tem, v onem...« Ne. Splošno izpraševanje vesti o dnevu: kaj se je v mojem srcu dogajalo v tem dnevu? »Zgodilo se je veliko reči...« Kaj? Zakaj? Katere sledi so pustile v srcu? Opraviti izpraševanje vesti, se pravi to lepo navado, da v miru preletimo, kaj se dogaja med našim dnevom, s tem da se naučimo prepoznavati, kaj je v vrednotenjih in izbirah tisto, kaj imamo za bolj pomembno, kaj iščemo in zakaj, in kaj smo na koncu našli. Predvsem pa, da se naučimo prepoznati, kaj mi nasiti srce. Ker samo Gospod nam lahko potrdi, koliko smo vredni. Vsak dan nam to pravi s križa: umrl je za nas, da bi nam pokazal, koliko smo vredni v njegovih očeh. Ni prepreke ali polomije, ki bi mogla preprečiti njegov nežni objem. Izpraševanje vesti pomaga veliko, ker tako vidimo, da naše srce ni pot, po kateri bi šlo kar koli, ne da bi za to vedeli. Ne. Videti: kaj je šlo danes? Kaj se je zgodilo? Kaj mi je vzbudilo odgovor? Kaj me je razžalostilo? Kaj me je razveselilo? Kaj je bilo slabo in če sem storil kaj hudega drugim. Gre za to, da vidim potek čustev, privlačnosti v svojem srcu preko dneva...

Res je, da nihče ne bi hotel biti zapuščen, žalosten. Vsi bi hoteli imeti vedno veselo, radostno in zadovoljno življenje. A vseeno to, čeprav ni mogoče – ker ni mogoče -, ne bi bilo niti dobro za nas...

Pomembno je, da se naučimo *brati žalost*. Vsi vemo, kaj je žalost, vsi. Ali pa jo znamo brati? Znamo razumeti, kaj mi pomeni ta današnja žalost? V našem času največkrat jemljemo žalost negativno, kot zlo, od katerega je treba za vsako ceno bežati, v resnici pa utegne biti za življenje nujni alarmni zvonec, ko nas vabi, da raziščemo bolj bogata in plodna okolja, kar nam minljivost in bežnost ne dovoljujeta... Zato nam je nujno potrebna za

naše zdravje, nas varuje, da ne bi storili kaj hudega sebi in drugim. Bilo bi veliko hujše in bolj nevarno, ko bi ne imeli tega čustva in bi tako šli naprej. Žalost včasih deluje kot semafor: »Ustavi se, ustavi se! Tu je rdeča. Ustavi se.«

Za tistega pa, ki želi *delati dobro*, je žalost

prepreka, s katero nam skušnjavec hoče vzeti pogum. V tem primeru moramo ravnati popolnoma nasprotno temu, kar nam svetuje, odločni, da nadaljujemo s tem, za kar smo sklenili, da bomo storili (prim. Duhovne vaje, 318)... Modro pravilo pravi, *naj se ne odločamo za spremembe, kadar smo žalostni*. Prišel bo drug čas, ki bo drugače od trenutnega razpoloženja pokazal, ali so naše izbire dobre ali ne.

(vir: ekklesia)